

፩ ሰንበት ዘአስተምህሮ

ኅዳር 12 2008 ዓ.ም.(11/22/2015)

አብ ተስፋ ምንባር

መዝሙር: ኢተዘኪሮ አበሳ ዚኣነ ኢኃደገነ ፍጹመ ንማስን ።

ንባባት: ዕብ 10:11-18፥ ይሁዳ 1:17-22 ግ.ሓ. 5:17-26፥ ማር 13:24-32

ምስባክ: “እትዝክር ለነ አበሳነ ዘትካት፥ ፍጡነ ይርከበነ ሣህልክ እግዚአ፥ እስመ ተመንደብነ ፈድፋደ”። “ንዝሓለፈ በደልና አይትቐጽጸረልና፤ ቀልጢፍካ ምሕረት ግበረልና፤ ከመይ ተስፋ ቆሪጽና አሎና”። መዝ 79:8 (ቅዳሴ ዘእግዚእነ፤ ነእኩተከ)።

ካብ ኅዳር 7 ክሳብ 7 ታሕሣሥ ወይ 13 ዘሎ ጊዜ ዘአስተምህሮ ይብሃል፥ አብ ቀዳማይ ሰምን ናይ አምላኽ ሕያውነት፥ ትዕግስቲ፥ ክብርን ምስጋናን ነቕርብ። ሎሚ ቀዳማይ ሰንበት ዘአስተምህሮ ዘኪርና አሎና። ዘአስተምህሮ ሓምሽተ ሰናብቲ ዝሓዘ እዩ። አብዚ ሓምሽተ ሰናብቲ ናይ ጎይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርትን ዝገበሮ ናይ ምሕረት ሥራሕን ክነስተንትን የዘኻኻረና። “አበሳና አይዘከረን (ዘኻኻረኻ ክንከውን አይሓደገናን) ክንጠፍእ አይሓደገናን፥ ሕያዎይ እግዚአብሔር፥ ሙሴ ንህዝቢ ሰንበት ብሓቂ ከኻብሩ አዘዘም” እናበለ መዝሙር ናይ ሎሚ ናይ አምላኽ ቅሩቡነት ንደቂ ሰባት ይነግረና። ኢየሱስ ንደቂ ሰባት ቃል ሃይማኖት የስምዖም ነበረ፥ ኩሉ መገዲ ድሕነት ነገሮም፥ ኮይኑ ግን ሰባት ልቦም አይከፈቱሉን ርሓቕዎ፥ እኳ ድኣ አብ መጨረሻታ ቀተልዎ። ሎሚ ነፍስ ወከፍና ተቐበልቲ ቃል አምላኽ ክንከውን ዕዳማት ኢና። ንመገዲ አምላኽ ክንፈልጥ እሞ አብ ጉዕዞ ድሕነት ክንጸንዕ።

ቃል አምላኽ ንሎሚ ዝተነበልና አብ ተስፋ እና ነበርና መጻኢና ክንዕሪ ዘዘኻክር እዩ። እዚ እንነብሮ ዓለም ቀልጢፉ ደንጉዩ ክውዳእ እዩ፥ ነፍሲወከፍና መዓልትና ሓሊና አብ ቅድሚ አምላኽ ደው ክንብል ጸብጸብ ሕይወትና ክንህብ ኢና። ጸብጸብ እንህብ ካብኮና ካብ ሎሚ ዝንገፈና ፈተና ይኹን ድኻም ተስፋ ክይቆረጽና አብ ሓቀኛ ሕይወት ክንጉዓዝ ንንገር አሎና። አምላኽ በብእዋኑ ይዛረብ አሎ፥ ክንሰምዕ ክንስተውዕል እሞ መገዲ ሕይወትና ክንዕሪ ንሕተት አሎና።

አብ ቅዱስ መጽሓፍ እግዚአብሔር አብ ጽንኩር እዋናት አብ ጊዜ ስደትን ውግእን ንሱ ከም ዝቐጸጸር ዝነግር ብዙሕ አሎና። አብ ትንቢት ዳንኤል 12:1-3 ዘሎ እንተ ኣንብብና ግሪኻውያን ነጋውስ ንምድረ እስራኤል ከም ዝወረሩ ንእምነትን ባህልን ክቕይሩ ከምዝገደድዎም እንተ ኹን ንትእዛዛት ነጋውስ ብምእባዮም ስደትን ሞትን ማእሰርትን ከም ዝወረደም ይነግረና። አብዚ ጽንኩር እዋን አምላኽ ምስኦም ከምዘሎ ጸኒዖም ክአምኑ ከም ዘለዎም አምላኽ መልአኹ ሚካኤል ልአኹ ከም ዝሕልዎም ይነግሮም። አብ መወዳእታ ጽቡቕ ዝገበሩ አብ ሕይወት ዘለዓለም ከም ዝአትዉ እቶም ክፉእ ዝገብሩ ግን ናብ ኅፍረትን ናብ ናይ ዓለም ነውንርን ከምዝኹዱ ይነግር።

አብዚ ዓለም ከይተዓገስካ ከይተጸመምካ ዓወትን ቅድስናን አይርከብን እዩ። በቲ ዝንገፈና ጸገማትን ፈተናን ልብና ከይንጻጹ እሞ አፍደገ ሰማይ ከይዕጸወና ክንጥንቀቕ ይግብእና። ንሕና ድኹማት ፍጥረት ሕነ ንምፍዳይ ንምቕያም ንብብትታን ንኻፍአት ድሕር ዘይንብል ኢና። በዚ

ድኹም ጠባያት ክንደይ ሰባትን ስድራበታትን ኣብ መንግሥም ሰላም ተሳኢኑ ዘይሳቐዩ ኣብ ልብና ምልስ ኢልና ጽን ክንብል እንተ ኻኣልና ንኹሉ ኣብ ጽቡቕ ክንቅይር ተስፋ ክንገብር ንኻእል ኢና።

አምላኽ ንኣና ፍጡራቱ አይሓድገናን እዩ ንሕና ኢና እንሓድጎ። ብፍላይ ነገራት ከም ድላይና ምስ ኮነልና ሃብቲ ጥዕና ፍልጠት ብሰባት ህቡባት ምስ ኮና ንአምላኽ ክንሓድግ አይጽግመናን እይ። አምላኽ ግን ኣብ አፍደገ ልብና ኮይኑ ክንምለሶ እቲ ተዋሂቡና ዘሎ ጸጋ መጋበሪ ድሕነትና ክንገብር ሕሹኽታኡ ብቐጻሊ ይሓተና። ከምቲ አቦ ጥፋእ ውሉድ ውሉዱ ክሳብ ዝምለሶ ኩሉ ጊዜ በታ ዝጠፍአላ መገዲ ዝጸበዮ ዝነበረ ንነፍሲ ወከፍና ካብቲ ዓጊቱ ሓዙና ዘሎ ወጺእና ኣብ አምላኽ ክንምለስ ይጽበየና አሎ። ካብ ክፍአትን ኃጢአትን ሓራ ክንከውን መጀመርያ ባዕልና ንመገዲ ድሕነትን ሰላምን ፍቕርን ክንጅምር አሎና። ኣብቲ ንልብና ጸልማት ሸፊንዎ ዘሎ እዋን ኣብኡ ብርሃን ክርስቶስ ክበርቀልና ሃረር ክንብል ይግብአና።

ምስ አምላኽ ከይራኽብ ዓጊቱኒ ዘሎ ነገር አሎኒዶ? ኢልና ሕይወትና ክንሓትት ግቡእ እዩ። ብርግጽ ሓደ ነገር ኣብ አምላኽ ከይቀርብ ወይ እውን ንሱ ዝደልዮ ከይገብር ዝግብተኒ ነገር አሎ ኢልና ንርእስና ክንሓትት ሽቡ ክነለሊዮ እሞ ክንሳሕ ንሕተት አሎና። ምስ አምላኽን ምስ ሰብን ከይራኽብ ጽቡቕ ከይገብር ዓጊቱ ሓዙኒ ዘሎ ክፈልጦ እሞ ክስዕር ኣብ አምላኽ ክንምለስ ክንብህግ ሽቡ ንጎደና ሰላምን ዕርቅን ሕድገትን ክንተሓሓዞ ብምሉእ ተስፋ ክንብገስ እዋኑ እዩ።

ዘመን አስተምህሮ ብፍሉይ ዘዘኻኽሮ ኣብ ኃጢአትና ኣብ ድኻመትና ክንተኩር ዘይኮነ ኣብ ምሕረት አምላኽ ክንተኩር እዩ ዝሓተና ዘሎ። ኣብ ጉዕዞ ሕይወት አዲንትና ንአምላኽ ክርእያ ቋሕ እንተ ነብለን፡ ሕልናና ንዝኹሕኩሖ ክምልስ እንተ ነፍቅድ ኣብ ርክባትና ምስ አምላኽ ይኹን ምስ ሰብ ዓቢ ተሓድሶን ተስፋን መውረደልና።

ኣብ ናይ ሎሚ ወንጌል ካብ ማርቆስ ብዛዕባ ዳግማይ ምጽአት ይዛረብ። ማርቆስ ወንጌሉ ኣብቶም ኣብ ጸልማትን ጭንቀትን ስደትን ዝነበሩ ዝነበሩ ብዛዕባ እምነቶምን ክገብርዎን ክፈልጥዎን ዝግብኡም ነገራት እዩ ጽሑፉ። ብዙሓት ብሰንኪ እምነቶም ተቐቲሎም ብዙሓት ከአ ኣብ ፍርሒ ይነብሩ አለዉ። ኣብ ጽሑፉ ኣብ መጨረሻ ክርስቶስ ኣብ ልዕሊ ኩሉ ከም ዝነግስ ኣብ ከምዚ ኩነታት ጸኒዖም እንተ ሞቱ ኣብ መበር ግርማ አምላኽ ከምዝሳተፉ እቶም ድኹማትን ኃጥአንን ግን ከም ዝጠፍኡ የስተምህር።

ማርቆስ ኣብ ምልክታትታ ክዕዘቡ የስተምህር፤ ነዚ ከረድእ ምስላ ኣም በለስ ይነግር። ቆጽላ ክጥጥዕ ምስ ረአኹም እዋኑ ትፈልጡ ስለዚ ኣብ ሕይወትኩም እውን ነቲ ዘሎ ኩነታት ርኢኹም ናይ አምላኽ ነገራት ዘክሩ ይብል። ሎሚ ንኣና ዝውሃብ ምልክት አሎናዶ? ኣብ ዓለም ብገፊሑ፤ ኣብ ዓድናን ህዝብናን፤ ኣብዛ ንእሽቶይ ማሕበርና እንታይ ምልክት ይውሃበና አሎ? ሓቐኛ ፍርዲ ክንህብ እሞ ኩነታትና ክንርኢ መጀመርያ ዘስተውዕል ልብን ሕልናን የድልየና። ኣብ ሓሶትን ስምዒታውን ነገራት ተአሊኽና ክንፈርድ እንተ ፈተና ፍርድና ቅኑዕ አይክኸውንን እዩ። ነዚ ከምቲ ዝድለ ክንርእዮ ኣብ አምላኽ ክንምለስ አሎና። ምስ አምላኽን ሰብን ርክበይ ከመሎ ክንብል አሎና። መዓልታዊ ሕይወትና ክንርኢ እንተ ዘይከአልና እንጉዳዞ ጉዕዞ መወዳእታኡ ክኸብደና እዩ።

ናይ ሎሚ ቃል አምላኽ ዝነግረና ዘሎ መልእኽቲ ተስፋ፤ ሓቦን ሓጎስን እዩ። ኣብዚ ንሓዲስ ዘመን ኣብ እንቀራረብሉ ዘሎና እዋን ብዝያዳ ክንሰናዶ ምእንቲ እዩ ዝንገረና ዘሎ። ዘንገፈና ጸገማት ይኹን ኣብ ዓለምና እንርእዮ ጽንኩር ኩነታት ብዘየገድስ ካብ አምላኽ ከይንፍለ ምስትውዓል ይሓተና። ሎሚ ኣብ ዓለምና ብዙሓት ክርስትያን ብሰንኪ እምነቶም ይቕተሉን

ይስደዱን ንርኢ ኣሎና። ዘገርም ዝሓለፈ ዓርቢ 13 ኅዳር 2015 ኣብ ዓዲ ፈረንሳይ ብስም ኣምላኽ 130 ተቐቲሎም። ቀተልቲ “ኣላህ ወኣክበር” እንበሉ ደፊሮም ኣብ ዓዲ ክርስትያን ንጹሓት ሰባት ቀቲሎም። ኣብ ማእከላይ ምስራቕ ሰሜንን ምስራቕን ምዕራብን ኣፍሪቃ፣ ኣብ ኣስያን ፕሲፊክን ኮታ ኣብ ምሉእ ዓለም ብዙሓት ንጹሓት ክርስትያን ካብ ዓዶም ይስጉ ይቅተሉ ኣለዉ እዚ ሕማም ብስም ሃይማኖት ንሰባት ምቕታል ምስዳድ ምእሳር ልሙድ ኮይኑ። ሎሚ ዳርጋ ክርስትያን ምዃን ዘፍርሕ ኮይኑ ዘሎ ይመስል። እዚ ኹሉ እናኾነ ኣምላኽ ስለምንታይ ሱቕ ኢሉ ይርኢ ኣሎ ኣብ ዝብል ክንኣቱ ይደፍኣና። ኣምላኽ ሱቕ ኣይበለን ብቤተ ክርስትያኑ ብልኡኻቱ ዓው ኢሉ ይዛረብ ኣሎ፣ ንሕና ኢና ከይንሰምዕ ልብና ዓጺና ዘሎና።

ካልእ ሓደ ካብቲ ዓቢ ጸገም ኮይኑ ዘሎ ሞራላዊ ሕይወት ደቂ ሰብ ኣብ secularism and hedonism ማለት ኣብ ሃብቲ ምቕት ጣዕሚ ዘምቢሉ። እቶም ንኣምላኽ ዘይዝክሩ ዝሓለፈሎም እቶም መገዲ ኣምላኽ ዝሓዙ ግን ይሳቕዩ ዘለዉ ይመስል። ንኣምላኽ ብዝርኢ ብዙሕ ሕቶታት ንሓትት ደፊሮም ኣምላኽ የለን ዝብሉ፣ እዚ ኹሉ ክኸውን እንከሎ ኣምላኽ ኣበይ ነሩ? ገለ ክገብር ኣይክእልን እንድዩ? እዝን ካልእ እናሓተቱ ህላዌ ኣምላኽ ይኸእሑዱ። ብዙሓት ከኣ ንሃይማኖት ብቲ ንሶም ዝደልይዎን ዝፈትውዎን ጥራሕ ክምራሕ ዝደልዩ ኣለዉ። ኣነ ነዚ ኣይኣምነሉን ኣይቅበሎን እናተባህለ ክንኣምኖ እንደሊ ባዕልና ንውስን እዚ እውን ንመገዲ ጥፍኣት ዘግፍሕ እምበር ዝሕግዝ ኣይኮነን።

ኣብ መንጎ እዚ ዘጨንቕን ዘሸግርን ሕቶታት ዘሕጉስ ሰናይ ወረ ካብ ንባባትና ንረኽቦ። ንባባትና ተስፋ፣ ናይ ምንጻሕ፣ ናይ ተሓድሶ፣ ተሓድሶን ትንሣኤን ከምዘሎ ይገልጹልና። ሓንቲ ክርስቶስ ዘረጋገጸልና ኣብ መጨረሻ ጽቡቕ ኣብ ልዕሊ ክፉእ ከም ዝዕወት እዩ ፣ ግን ብወገና ክንገብር ዝግብእና ኣሎ። ሱቕ ኢልና ነገራት ባዕሎም ክቕየሩ ክንጽብ የብልና ንኸፉእ ክነጽግ ንጽቡቕ ክንስዕብ ይግብእና። ክፉእ እናረኣኻ ሹቕ ምባል ክልተ ወጽዓ ኣልኦ። መጀመርያ ሱቕ ብምባልና ነቲ ሕማቕ ከም ዝቕጽልን ንገብር ኣሎና ምናልባት ንሕና ነቲ ጌጋ ዓው ኢልና እንተ ንዛረብሎ መተቐየረ ሱቕ ምባልና ግን ከም ዝቕጽል ይገብሮ። ካልኣይ ንርእስና ንጉዳእ፣ ንኣይ ይጥዓመኒ ኢልና ኣብ ብጻይናን ዓለምናን ዝወርድ ዘሎ ጸገም ከምዘይ ምልከተና ኮና ስለ እንነብር ውዒሎ ሓዲሩ ንኣና እውን ይጎድኣና። ኣብ ብዙሕ ክፍሊ ዓለም ንነገራት ስኣን ኣብ መጀመርያ ምዕራዮም ከምኡ ዓው ኢልካ ንሕማቕ ብሓባር ስኣን ምዝራብ ሰብ ሎሚ ይሕረድ ይጠፍእ ንርኢ ኣሎና። “ቆርበት ብሩሒሱ ሰብ ብንኡሱ” ከምዝብሃል ነገራት ካብ መጀመርያ ክዕረዩ ይግብእም።

ኣብ ዓለም ዓመጽቲን ክፉኣትን ንግዚኡ ዝተዓወቱ እዩ ዝመስሎም ከምኡ እውን እዩ ዝመስል እንተ ኾነ እቲ ሓቂ ከምኡ ኣይኮነን። ናይ ክፉኣት ሰባት ጥፍኣት ሞት ዘይተርፍ እዩ። ንርኢ ኣሎና ቀተልቲ ሰብ ዝነበሩ ውዒሎም ሓዲሮም ጥፍኣቶም ይወርዶም እዩ። ከም ክርስትያን ሕልና ክህልወና ግድን እዩ። ኢድና ኣጣሚርና ክፉእ ዓመጽ ክወርድ ሱቕ ኢልና ካብ ሰማይ ክቕየረልና ክንጽብ የብልና። ፍሉይ ጸሎትን መስዋዕትን ክንገብር ግድን እዩ። ኣብቲ ከኣል ኩሉ ኣምላኽ ክንምለስ እንከሎና ጥራሕ እዩ ነገራት ዝቕየር።

መልእኽቲ ዕብራውያን ንሎሚ ዝተነበልና ኣብ ጽንኩር እዋን ብምሉእ እምነትን ተስፋ ክንጉዓዝ ከምዘሎና የዘኻክረና። ክርስቶስ ምእንታና ንሓንሳብን ንሓዋርን በጃ ኮይኑ ኣድሒኑና እዩ። እዚ ናይ ክርስቶስ መስዋዕቲ ክንቅደስ ኣፍደገ ከፊቱልና። ክርስቶስ ከም ካህና ኣብ ታቦት ልብና ኮይኑ ክቕድሰና ይደሊ ኣሎ። ነቲ ክርስቶስ ኣብ መወዳእት ክንኮኖ ዝደልየና ክንከውን ትዕግስትን መስዋዕትን ክንከፍል ኣሎና። ተስፋ ዘቀርጽ የብልናን።

እሞ ሎሚ አሕዋተይ ንክርስቶስ እንታይ ክነቕርበሉ ንኸእል። እንታይ ዓይነት መስዋዕት ክነገርገሉ ንኸእል። ዝገጥመና ኩነታት ብዘየገድስ ጽቡቕ እናገበርና ክንቅጽል ንኸእልዶ? ምናልባት ጽቡቕ ክንገብር ዘበራትዕ እንተ ዘይረኽብና ኣብቶም ጽቡቕ ገሮም ብኣምላኽ ዓስቦም ዝረኽቡ ርኢና ብተስፋ ንጽቡቕ ንበገስ። ኣብዚ ዓለም ስለ እንነብር ዘሎና ሓደ ክንዝንግዖ ዘይብልና ነገር ኣሎ ሓደ መዓልቲ ኣብዚ ዓለም ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ጸብጻብ ክንህብ ኢና ስለዚ ሎሚ ብዘይምሕላል ኣብ ጽቡቕ ክንወፍር ይግብእና። ሎሚ ሕጂ ነሰናይ ክንጅምሮ ይግብእና ኣርከበሉ ጌና ንእሹቶይ እየ እናበልካ ንርእስኻ ምትላል ይኣክል። “ሰዓቱን ዕለቱን ኣይትፈልጡን ኢኹም እሞ ተሰናዲኹም ጽንሑ” ይብለና ኣሎ።

፩ዖ ሰንበት ዘኣስተምህሮ እምብእር ድኽመትና ኃጢአትና ኣለሊና ኣብ ምሕረትን ጸጋን ኣምላኽ ኣሚና ክንምለስ፣ ኣብ ቅድሚኡ ኣብ እንቀርበሉ ዝኣክል ስንቂ ሒዝና ክንጸንሕ ልብና ንኸፈተሉ። ንሱ ኸኣ ኣታ/ቲ እሙንን ሕያዋይን ኣብ ቁሩብ ተኣሚናክ እኻ እሞ ኣብ ሓጎስ ጎይታኻ/ኺ እቶ ክብለና እዩ።

ኣ ኣምላኽ ኣባኻ ክምለስ ጉዕዞ ሕይወተይ ክቕይር ሓግዘኒ ንበሎ።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ